

fiende, at Beskatningen af Indkomsten først faaer sin sande og smukke Betydning, naar der til denne knyttes en Beskatning af Formuen, thi først da opnaaer man det, som man fortrinnsviis ønsker, nemlig at gjøre Skattebyrden lige let eller, om man vil, lige tung for enhver Skatyder; men, da der reiser sig overordentlige Vanskeligheder derimod, og da jeg ikke indseer, hvorledes en Statsbeskatning af Formuen for Diebstiftet skulde kunne gjenneføres, saa seer jeg ikke rettere, end at den Naade, hvorpaa man dog nærmest vil opnaae, hvad man i det Hele ønsker, vil være ved en fast, eensartet Procent af alle skattepligtige Indtægter. Den væsentligste Indvending, som har været gjort gjældende mod dette i Betænkningen saakaldte Procentsystem, har været den, at man maatte befrygte, at Indtægterne vilde flygte for Skatten. Jeg troer imidlertid, at denne Frygt maa være fuldstændigt hævet ved den Control, som — efter det Forslag, som den ene Gruppe af Udvalget har stillet, — fra Statens Side skal udøves gennem Regjeringscommissairer overfor de Skattepligtige og overfor Skattecommissiønerne, som skulle anlægge Rigningerne og anslaae Indtægterne. Naar man betænker, at disse Regjeringscommissairer ville have Rigningerne af 1864 at støtte sig til — skjøndt det ganske vist maa erkjendes, at ikke alle disse Rigninger ere af en saadan Beskaffenhed, at man ubelukkende kan ansee de deri opførte Indtægter for at være rigtigt og fuldstændigt anslaaede —, og naar man betænker, at de, foruden dette Grundlag at støtte sig til, derhos have Afgang til gennem offentlige Autoriteter og Pengeinstituter at kunne skaffe sig Oplysninger, der ville sætte dem istand til ret at vurdere de af Skattecommissiønerne for de enkelte Skattepligtige specificerede Skatteansættelser, saa seer jeg ikke rettere, end at hiin Frygt for, at Indtægterne skulle flygte for Beskatningen, ganske maa forsvinde. For dem, der nu alligevel have denne Frygt — jeg har den ikke —, vil jeg imidlertid tillade mig at paavise et Correctiv derimod, som vil være fuldstændig radicalt, og som jeg ikke antager, at den ærede Indenrigsminister, der vilde faae dermed at bestille, vilde have Noget imod. Ved dette Correctiv vilde man uægteligt faae Skattecommissiønerne

til at blive Statens meest nidkjære Skattejættere. Det skulde bestaae i at lade indflyde en ganske lille Bestemmelse i de Communallovsforslag, der foreligge for det andet Thing, om, at den Deel af Communerne's Udgifter der ikke lignes paa Hærforsynet, herefter skulde optræves efter den for Statsbeskatningen lagte Rigning. Ogsaa Communalbestyrelserne skulde da nok sørge for at faae Indtægterne frem i Communerne, thi i modsat Fald vilde de ikke blot skade sig selv, men ogsaa Skatteydernes Interesse, som de i Egenkab af Communalbestyrelser ere satte til at varetage. Jeg mener, som sagt, ingen Frygt for, at Skattecommissiønerne jo nok ville vise sig nidkjære ogsaa ligeoverfor en Statsbeskatning, men for dem, der nære denne Frygt for, at Indtægter skulle undgaae Beskatningen, troer jeg herved at have anvist et fuldstændigt Correctiv.

Den ærede Ordsfører indvendte før mod det af den Gruppe, hvortil jeg hører, foreslaaede System, at man derved gif Communerne's Frihed og Selvstændighed for nær. Jeg kan dog neppe troe, at den ærede Ordsfører vilde have, at Communerne skulde have Frihed til at lade være med at betale — det kan man vel neppe ville —, og jeg troer ogsaa, at man med fuld Føie vil kunne reise den samme Indvending — dersom den skal være berettiget — mod hans System; thi ved det siger man til Communerne: „I skulle betale Saameget, men hvorledes I faae det tilveiebragt, maae I selv om“, skjøndt der jo ganske vist sættes visse Negler dertil. Vi derimod sige blot: „I skulle betale en vis Procent af Eders Indtægt, men vi ville have, at Staten skal have et Tilsyn dermed, saa at saavel Staten som Communerne selv kunne være tjente dermed“. Jeg troer, som sagt, at det af os foreslaaede System indeholder en fuldstændig Betryggelse, ikke blot for en ligelig Beskatning, men ogsaa for en Beskatning, der saavidt muligt rammer en skattepligtig Indtægt. Men, mine Herrer, kunne vi sige det Samme om det af den anden ærede Side af Udvalget opstillede Contingentsystem? Jeg troer det ikke. Lad os engang undersøge de Principer, hvorpaa dette System hviler. Det kalder sig først et Contingentsystem. Men, mine Herrer, hvis